

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. augusztus 9.
Évközi 19. vasárnap

Az élet kenyere

Mai elmélkedésünkben folytassuk azokat a gondolatokat, amelyeket a múlt vasárnap elkezdtünk az Oltáriszentségről, az Eucharisziáról.

A kenyerek és halak megsziporításának csodája lehetőséget adott Jézusnak arra, hogy arról a kenyérről beszéljen a népnek, amelyet majd ő fog adni, tudniillik az ő testéről az Oltáriszentségben. Szavai így hangzanak: „Én vagyok az égből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet én adok, az én testem a világ életéért” (Jn 6,50-51). E kijelentése alapozza meg azt a hitünket, hogy az Úr valóságosan jelen van az Oltáriszentségben, azaz az átváltoztatott kenyérben és borban. Amikor a miséző pap a szentmisében a Szentlélek lehívását követően kimondja az átváltoztatás szavait, akkor a kenyér (ostya) Krisztus testévé, a bor pedig az ő vérévé változik át, s ezért nem csupán jelképes, hanem valóságos jelenlétről beszélhetünk.

A valóságos jelenlét hite az Oltáriszentséggel kapcsolatos hitigazságok közül minden bizonnyal a legrégebbi, időben megelőzi azokat a tanításokat, amelyek annak szentségéről és áldozat

jellegéről szólnak. Az Eucharisziát azért nevezhetjük az „élet kenyérének” vagy „élő kenyérnek,” mert az életet adó Krisztus ajándéka, aki önmagát adja nekünk ebben a szentségben. A szentáldozás által az élő Krisztust veszszük magunkhoz, aki éltet bennünket. Ez a hatás csak akkor valósulhat meg, ha jelenléte túlmutat a jelkép határán, annak korlátozottságán, azaz jelenléte valóságos az Oltáriszentségben. Itt is láthatjuk e szentség jövőre vonatkozó hatását: aki a szentáldozás által egyesül az élő Krisztussal, az az örök élet várományosa. Krisztus tehát az ajándékozó. Ő adja nekünk önmagát, ő adja nekünk az életet és az örök életet.

Találkozás az Úrral

Jézus adja nekünk az örök élet kenyerét és e kenyérben önmagát. Mi pedig elfogadjuk őt, magunkba fogadjuk őt a szentáldozáskor.

Érdeemes rámutatnunk arra is, hogy ez a valóságos és maradandó jelenlét mellett, hogy lehetővé teszi az egyesülést Krisztussal a szentáldozásban, megalapozza azt, hogy Krisztus testét őrizzük templomainkban és imádjuk azt. Az Úr jelenléte nem korlátozódik csupán a szentmise ünneplésének idejére, hanem azt követően is megmarad az átváltoztatott kenyérben. Ennek köszönhetően őrizhetjük és őrizzük e szentséget templomainkban, hogy a hívők oda betérve találkozhassanak a valóságosan jelenlévő Úrral és kifejezhessék iránta tiszteletüket, amely a vallásos tisztelet legmagasabb formáját, az imádást jelenti.

Ezen a ponton feltétlenül érdemes tisztáznunk, hogy az Oltáriszentség titok az emberi értelem számára. Önmagában az is titok, hogy miként lehetséges az Úr jelenléte a kenyérben és a borban, és az is, hogy miként valósul meg a kenyér és a bor átlényegülése a pap szavaira, miközben azok külső formájukat megőrzik. De mégsem e titok megértésére kell elsősorban törekednünk, hanem arra, hogy létrejöjjön a találkozás, azaz magunkhoz vegyük Krisztus testét. Továbbá: szép és dicsérendő, ha valaki időt tud szakítani arra, hogy részt vegyen a közösségi szentségimádásokon vagy alkalmanként egy kis időre egyénileg tér be e célra a templomba, de még fontosabb a szentáldozás, hiszen ez nyújtja számunkra a legközvetlenebb találkozást Jézussal.

A szeretet forrása

Urunk, Jézus Krisztus! Bűneink miatt méltatlanok vagyunk arra, hogy magunkhoz vegyük szent testedet, de a szentgyónásban megszabadulhatunk bűneinktől.

Szükségünk van arra, hogy Isten eltörölje bűneinket és találkozzunk veled, aki önmagadat adod nekünk az Oltáriszentségben. Nem utasítjuk vissza barátságodat és ajándékodat, hanem örömmel vesszük magunkhoz a szentáldozáskor szent testedet, amely az örök élet kenyere számunkra. Te vagy minden szeretet forrása és szereteted jele az, hogy nekünk adod magadat. Szereteted viszonzásaként neked ajánljuk életünket.

Évközi 19. vasárnap
1Kir 19,4-8
Ef 4,30-5,2
Jn 6,41-52

Hétfő, Szent Lőrinc
2Kor 9,6-10
Jn 12,24-26

Kedd
MTörv 31,1-8
Mt 18,1-5.10.12-14

Szerda
MTörv 34,1-12
Mt 18,15-20

Csütörtök
Józs 3,7-10a.11.13-17
Mt 18,21-19,1

Péntek
Józs 24,1-13
Mt 19,3-12

Szűz Mária mennybevétele
Jel 11,19; 12,1-6a.10
1Kor 15,20-27
Lk 1,39-56

Évközi 20. vasárnap
Péld 9,1-6
Ef 5,15-20
Jn 6,50-59